

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpata Toderășco Tatiana, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 septembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, în cauza penală privind-o pe

Toderășco Tatiana xxxx, născută la xx xxxx xxxx, originară din xxxx, domiciliată în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.01.2018 – 08.09.2018;

Instanța de apel: 04.10.2018 – 15.01.2019;

Instanța de recurs: 19.04.2019 – 29.10.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 septembrie 2018 și 17.09.2018 adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Toderășco Tatiana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.326 alin.(1¹) Cod penal, la amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, echivalentul a sumei de 30 000 lei.

S-a dispus confiscarea de la Toderășco Tatiana în folosul statului contravaloarea în lei MD a sumei de 2 300 euro, utilizați pentru săvârșirea infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Toderășco Tatiana, în a doua decadă a lunii iunie a anului 2016, aflându-se în mun. Chișinău a promis unei persoanei că-i va oferi și da 2 300 euro (sumă de bani care potrivit ratei medii oficiale de schimb pentru perioada lunii iunie constituia 51 167, 87 lei) pentru ca ultima, în participație cu o altă persoană care activa în calitate de șef-adjunct al Centrului studii și asigurarea

calității al Academiei „Stefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, să influențeze persoane publice din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare și Inspectoratului General al Poliției să o angajeze pe Tatiana Toderașco, în funcția de inspector în cadrul INP al IGP al MAI.

În continuare, a doua zi, Toderașco Tatiana, aflându-se în mun. Chișinău pe adresa str. Gh. Asachi 21 i-a oferit și dat unei persoane suma de 2 300 euro (sumă de bani care potrivit ratei medii oficiale de schimb pentru perioada lunii iunie constituia 51 167, 87 lei) pentru ca ultima, în participație cu o altă persoană care activa în calitate de șef-adjunct al Centrului studii și asigurarea calității al Academiei ”Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, să influențeze persoane publice din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare și Inspectoratului General al Poliției să o angajeze pe Toderașco Tatiana, în funcția de inspector în cadrul INP al IGP al MAI.

Ulterior, în aceeași zi după primirea banilor de la Toderașco Tatiana, persoanele identificate de organul de urmărire penală au efectuat o tranzacție cu suma de 2 000 euro din suma de bani primită de la Toderașco Tatiana, cât și cu suma de 200 euro, din 2 000 euro primiți.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Frecăuțanu Iuri în numele inculpatei a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de confiscarea specială, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă confiscarea de la Tatiana Toderașco în folosul statului contravaloarea în lei moldovenești doar a sumei de 500 euro.

În argumentarea apelului a invocat că, prin ordonanța din 21 noiembrie 2017, emisă de procurorul în Procuratura Anticorupție Octavian Iachimovschi, învinuita Toderașco Tatiana a fost recunoscută în calitate de parte civilmente responsabilă, deoarece suma de 500 euro, ce i-a fost restituită este parte componentă a sumei de 2 300 euro acceptată și primită în luna iunie 2016 de către V. Cebotari.

Ținând cont de acel fapt că la săvârșirea infracțiunii a fost utilizată suma de 2 300 euro, care a fost transmisă lui V. Cebotari, iar acesta a transmis lui R. Condrat 2 000 euro, iar în final din această sumă lui Toderașco T. i s-a restituit doar suma de 500 euro, rezultă că de la inculpată urma a fi dispusă confiscarea sumei de 500 euro, iar de la V. Cebotari suma de 1 800 euro.

Prin urmare, confiscarea sumei în mărime de 2 300 euro de la T. Toderașco, este contrară art.106 Cod penal, având în vedere că din probatoriul cauzei penale s-a confirmat că suma de 1 800 euro a rămas în posesia și folosința lui R. Condrat și V. Cebotari. Mai mult, în ședința de judecată acuzatorul de stat a solicitat confiscarea doar a sumei de 500 euro de la Toderașco Tatiana.

Deci, instanța urma să aplice dispozițiile legale privitoare la confiscarea averii reieșind din prevederile art.46 alin.(3), (4) din Constituție, care stipulează că averea dobândită licit nu poate fi confiscată, caracterul licit al dobândirii ei se prezumă și doar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate în condițiile legii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, a fost

respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele, fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod penal.

Verificând legalitatea sentinței, se atestă că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatei a respectat principiile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.art.61, 76, 77 Cod penal, aplicându-i acesteia o pedeapsă echitabilă, și în limitele stabilite de sancțiunea normei de incriminare.

Concomitent, instanța de apel a considerat neîntemeiată cerința din apelul declarat de partea apărării privind confiscarea de la Tatiana Toderășco în folosul statului contravaloarea în lei MD doar a sumei de 500 euro, reiterând că potrivit art.106 Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Conform alin.(2) al normei precitate, sunt supuse confiscării speciale (inclusiv valorile valutare): rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.

Așa dar, prin confiscare se înțelege acțiunea de a confisca și rezultatul ei, adică presupune trecerea gratuită (ca măsură de siguranța sau ca sancțiune) în patrimoniul statului în temeiul unei hotărâri judecătorești, a unui bun sau a tuturor bunurilor care aparțin unei persoane. Pot fi confiscate numai în condițiile legii bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni.

Confiscarea specială ca măsură de siguranța, spre deosebire de pedeapsa penală, nu constituie o consecință a răspunderii penale, nu depinde de gravitatea prejudiciabilă a faptei comise, ea poate fi aplicată chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă penală. Este menită să înlăture starea de pericol pusă în evidență prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni.

Spre deosebire de celelalte măsuri de siguranța: îndreptate împotriva stării de pericol pentru societate al unor persoane, măsura confiscării speciale este destinată să înlăture o stare de pericol produsă de anumite „bunuri”.

Astfel, confiscarea specială este o măsură de siguranța de drept penal cu caracter patrimonial care constă în trecerea în patrimoniul statului a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sunt deținute contrar legii.

Prin urmare, pentru a aplica confiscarea specială: este necesar a se constata că: 1) făptuitorul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală: indiferent dacă el a fost pedepsit penal sau absolvit de răspunderea penală în condițiile legii (în cazul minorilor: persoanelor incapabile etc.); 2) făptuitorul a utilizat obiecte, lucruri pentru săvârșirea infracțiunii (unelte: mecanisme, mașini, nave acvatice, arme etc.) care aparțin lui sau complicilor la

infracțiune; 3) făptuitorul a dobândit produse prin fapta penală săvârșea, realizând latura obiectivă a infracțiunii (monede false, cecuri, titluri de credit și alte documente false, arme confecționate ilicit, materiale explozive, alimente și băuturi contrafăcute, medicamente, schițe, fotografii: stupefiante etc.). În acest caz pot fi confiscate bunurile dobândite în urma activității criminale și a spălării banilor (obiecte, clădiri, mașini, bani etc.).

În ipoteza celor descrise, instanța de apel a notat că conform materialelor cauzei penale, prin acțiunile sale infracționale, Toderășco Tatiana i-a oferit și dat unei persoane 2 300 euro ((sumă de bani care potrivit ratei medii oficiale de schimb pentru perioada lunii iunie constituia 51 167, 87 lei moldovenești) pentru ca ultima, în participație cu o altă persoană care activa în calitate de șef-adjunct al Centrului studii și asigurarea calității al Academiei ”Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, să influențeze persoane publice din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare și Inspectoratului General al Poliției să o angajeze, în funcția de inspector în cadrul INP al IGP al MAI.

Așadar, cu certitudine, că au fost întrunite integral condițiile prevăzute supra pentru a supune confiscării speciale contravalorii banilor oferiți, în situația în care mijloacele bănești în sumă de 2 300 euro, au fost folosiți ca obiect în obținerea a unui beneficiu, în urma comiterii infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel reținut că către inculpata prin oferire și dare a mijloacelor bănești, a urmărit survenirea consecințelor prejudiciabile, realizând latura obiectivă a infracțiunii, realizată prin acțiune de promisiune, oferire și dare a unei persoane identificate de organul de urmărire penală a banilor ce nu i se cuveneau în sumă de 2300 euro, pentru ca ultimul să influențeze persoane publice din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare și Inspectoratului General al Poliției.

Astfel, instanța de apel, având în vedere întrunirea cumulativă a acestora, dar și nemijlocit natura infracțiunii comise de către inculpată, caracterul acestora și urmările prejudiciabile, a considerat justificată soluția primei instanțe privind aplicarea în calitate de măsură de siguranță de drept penal, confiscarea contravalorii, în beneficiului statului a sumei de 2 300 euro , care conform cursului oficial de schimb al BNM în perioada săvârșirii infracțiunii constituia suma de 51 167, 87 lei moldovenești.

6. Nefiind de acord cu soluțiile adoptate de instanțele ierarhic inferioare, inculpata le-a contestat cu recurs ordinar, invocând temeiul de drept prevăzut în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală. Solicită casarea acestora în partea dispunerii confiscării speciale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă spre confiscare de la dânsa în folosul statului contravaloarea doar a sumei de 500 euro.

În motivarea cererii de recurs a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și anume că instanța urma să aplice dispozițiile legale privitoare la confiscarea averii reieșind din prevederile art.46 alin. (3), (4) din Constituție, care stipulează că averea dobândită licit nu poate fi confiscată, caracterul licit al dobândirii ei se prezumă și doar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate în condițiile legii.

Instanțele de fond au conchis despre necesitatea confiscării în folosul statului

contravaloarea în lei a sumei de 2 300 euro, or, potrivit rechizitoriului prejudiciul stabilit de procuror și solicitat de către acesta în cadrul ședinței de judecată a fost doar confiscarea a sumei de 500 de euro.

La săvârșirea infracțiunii a fost utilizată suma de 2 300 euro, care a fost transmisă lui V. Cebotari. Acesta a transmis lui R. Condrat 2 000 euro, iar în final din această sumă ei i s-a restituit doar suma de 500 euro, de unde rezultă că de la dânsa urma a fi dispusă spre confiscare suma de 500 euro, iar de la V. Cebotari urma a fi dispusă spre confiscare suma de 1 800 euro, deoarece suma dată a rămas în posesia și folosința lui R. Condrat și V. Cebotari. Consideră confiscarea sumei de 2 300 euro de la dânsa contrară cerințelor art.106 Cod penal.

7.Judecând recursul în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul ordinar urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, inculpata a invocat ca temei de casare a hotărârii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Potrivit conținutului recursului, recurenta consideră că, hotărârea primei instanței, care a fost menținută de instanța de apel, prin care s-a dispus confiscarea contravalorii sumei de 2 300 euro în lei de la dânsa în folosul statului - este contrară cerințelor art.106 Cod penal, deoarece potrivit rechizitoriului prejudiciul stabilit de procuror și solicitat de către acesta în cadrul ședinței de judecată este de 500 de euro. Acesta sumă rezultă din faptul că, din suma utilizată la săvârșirea infracțiunii - 2 300 euro, ei i s-a restituit doar suma de 500 de euro.

Instanța de recurs conchide că este justă soluția instanțelor ierarhic inferioare, care au dispus spre confiscare contravaloarea în lei a sumei de 2 300 euro, în folosul statului de la inculpată.

Alin.(2) al art.106 Cod penal, enunță că sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) - utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, adică lucrurile folosite efectiv de către făptuitor, la comiterea contravenției sau infracțiunii, care ar facilita executarea faptei.

Confiscarea reprezintă o sancțiune aplicată proprietarului pentru săvârșirea unei infracțiuni penale în conformitate cu normele Codului penal sau a unei contravenții administrative. Măsura de siguranță a confiscării speciale, se dispune, numai în cazul în care se dovedește că acesta a servit efectiv la realizarea laturii obiective a infracțiunii incriminate.

La caz, din materialele dosarului s-a constatat cu certitudine vina inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod penal, fapt recunoscut de însuși inculpata, că dânsa a oferit și a dat suma de 2 300 euro acelei persoanei, care în participație cu o altă persoană care activa în calitate de șef-adjunct al Centrului studii și asigurarea calității al Academiei ”Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, să influențeze persoane publice din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare și Inspectoratului General al Poliției să o angajeze în funcția de inspector în cadrul INP al IGP al MAI. Or, bunul adică suma de 2 300 euro, a fost destinată pentru săvârșirea infracțiunii, de care a fost recunoscută vinovată inculpata, realizând-u-se latura obiectivă a infracțiunii.

Referitor la argumentele invocate de către inculpată că, instanțele de fond urmau a dispune de la ea confiscarea doar a sumei de 500 de euro, fiindcă, potrivit rechizitoriului prejudiciul stabilit de procuror și solicitat de către acesta în cadrul ședinței de judecată a fost doar confiscarea a sumei de 500 de euro și că din suma utilizată la săvârșirea infracțiunii ei i s-au restituit 500 de euro, astfel că suma restantă de 1 800 euro urma a fi dispusă spre confiscare de la V. Cebotari, urmează a fi respinse, pe motiv că obiectul infracțiunii a constituit suma de 2 300 euro.

Având în vedere toate considerațiile de mai sus , în special, modul în care instanțele de fond și-au argumentat soluția, în partea confiscării speciale, instanța de recurs concluzionează că ingerința la respectarea bunurilor nu a fost disproporțională în raport cu scopul legitim urmărit. Măsura confiscării în cauza de față a fost efectuată în conformitate cu interesul general de a asigura că utilizarea bunurilor în cauză să nu ofere un avantaj inculpatei în detrimentul comunității, pentru a combate corupția, fiind proporțională și în corespundere cu cerințele art.106 Cod penal și art.46 alin.(4) din Constituție.

Trimiterea recurente la hotărârea CEDO din 05.02.2009 în cauza Gabric V. vs. Croația, prin care s-a reținut încălcarea art.1 din protocolul 1 la Convenție, nu are relevanță speței în cauză. În cauza respectivă reclamantul a fost condamnat pentru contrabandă și ulterior, în cadrul unei proceduri administrative, deschise ca urmare a condamnării anterioare, s-a dispus confiscarea sumei de 20 000 de mărci. Confiscarea a fost dispusă, drept consecință a refuzului reclamantului de a declara suma de bani în vamă, în condițiile în care acesta fusese deja sancționat pentru refuz, prin aplicarea unei amenzi administrative.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurentă au fost anterior invocate în apel de către partea apărării, iar instanța de apel le-a examinat minuțioși, pronunțându-se argumentat și motivate asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpata Toderașco Tatiana și

se impune respingerea recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpata Toderășco Tatiana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, în cauză penală privind-o pe *Toderășco Tatiana xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.
Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 noiembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico